

5.VIII. 2024.	PONEDJELJAK <i>Gospa Snježna</i>	+ Blaž Ostriž Zahvala za primljene milosti i Božji blagoslov u obitelji	7 18,30
6.VIII. 2024.	UTORAK <i>Preobraženje Gospodinovo</i>	+ ob. Obsiger, Grahovac i Kovšča + Nada Gabaj	7 18:30
7.VIII. 2024.	SRIJEDA <i>Siksto</i>	+ Marija Gašparić +Barbara, Stjepan, Đuro i Mirko Vertuš i za duše u čistilištu	7 18,30
8.VIII. 2024.	ČETVRTAK <i>Dominik</i>	+ Marija Gašparić + Vladimir Šajković, ob. Peroš i Petrović	7 18,30
9.VIII. 2024.	PETAK <i>Terezija Benedikta</i>	Za zdravlje Vjekoslava i Anice + Nevenka i Josip Perić i Marica Dombaj	7 18:30
10.VIII. 2024.	SUBOTA <i>Lovro</i>	+ Božo i Katica Obadin, ob. Elez i Vlahović + Stjepan Vaupotić	7 18:30
11.VIII. 2024.	19. nedjelja kroz godinu	+ Romano Jakšić ŽUPNA + Veronika Samaržija	7 9,30 18,30

12.VIII. 2024.	PONEDJELJAK <i>Ivana Franciska</i>	+ Katica i Ivan Dodlek i ob. Juras + Ružica i Andrija Sitar	7 18,30
13.VIII. 2024.	UTORAK <i>Poncijan i Hipolit</i>	Za mir i blagoslov u ob. i za obraćenje grešnika + Stjepan Đurđević	7 18:30
14.VIII. 2024.	SRIJEDA <i>Maksimilijan Kolbe</i>	+ Dragutin, Rozalija i ob. Šijak, Hero i Vesna Pitić Za obraćenje grešnika	7 18,30
15.VIII. 2024.	ČETVRTAK <i>VELIKA GOSPA</i>	+ Goran Široki i zahvala za primljene milosti ŽUPNA + Marijan Mak i ob. Krstitović	7 9,30 18,30
16.VIII. 2024.	PETAK <i>Rok</i>	+ Zdravka Azinić + Janja, Franjo, Maja i ob. Jozinović i Matijević	7 18:30
17.VIII. 2024.	SUBOTA <i>Hijacint</i>	+ Stjepan i Jelica Škutin i za duše u čistilištu + Valentina Smenderevac i Marija Flegarić Kajtazi	7 18:30
18.VIII. 2024.	20. nedjelja kroz godinu	+ Josip i Dora Potroško ŽUPNA + Kata Gavrić i Marko Mršić	7 9,30 18,30

ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 31/32 Godina XVII 4.kolovoza-11.kolovoza 2024.g.

18. nedjelja kroz godinu - godina B

BOŽJA TIHA PRISUTNOST

Liturgijska čitanja: Izl 16,2-4.12-15; Ef 4,17.20-24; Iv 6,24-35

Prvo čitanje osamnaeste nedjelje kroz godinu pripovijeda o iskušenju Izraelaca u pustinji na 15. dan drugog mjeseca poslije izlaska: stigli su u pustinju gdje nisu imali hrane. Mrmljali su protiv Boga i Mojsija. Bog, međutim, nije napustio svoj narod, štoviše, hranio ih je na čudesan način koji je nadmašio svaku njihovu zamisao: davao im je manu s neba. Bog i za naše probleme često šalje takva rješenja koja nam vjerojatno ne bi nikad pala na pamet. U drugom čitanju sveti Pavao ozbiljnim riječima upozorava vjernike iz Efeza da se obnove u duhu. Vjerman svom običaju, sveti Pavao se ne boji zlo nazvati imenom, pa svoje vjernike iz Efeza bez okolišanja poziva da više ne lažu jedan drugome. Ovo upozorenje je danas prilično aktualno: ne samo da je javni život, nego i naš osobni život, pun većih ili manjih laži. Evanđelje sadržava Isusov govor u kojemu on sam sebe naziva kruhom života. Ima, međutim, u ovoj sceni i jedna otužna okolnost: sam Isus upozorava svoje slušatelje da zna da ga ne traže zato što vjeruju u njega, već zato što im je dao besplatnog kruha. Pred našim očima ocrta se otužan prizor kada promotrimo ovo mnoštvo: toliko su bili oduševljeni novom situacijom da nisu ni primijetili da je Isus već otišao od njih na drugo mjesto. Tek su se onda osvijestili, kada iznenada nije bio s njima. Tada su ga ponovno počeli tražiti. Možemo zapaziti i to da ovi ljudi Isusu nisu čak ni zahvalili na velikodušnom poklonu. Tužna je pojava i danas da mnogo ljudi nije u stanju vidjeti koliki je darivatelj dobri Bog, i umjesto da mu se zahvale, još i hule njegovo ime! Nadalje, možemo zapaziti da nitko od Isusa nije tražio kruha, On je sam vidio da su ljudi gladni i dao im je jesti. Ovim je još jednom pokazao svoje čovjekoljublje. Takav je naš Bog: zna kada smo gladni, kada patimo, zna kada smo nesretni. Ima jedna zanimljiva okolnost u evanđeoskoj sceni. Kada su se ljudi najeli kruha i ribe i primijetili da je u međuvremenu Isus nestao, krenuli su potražiti ga. Kada su ga najzad pronašli, čudeći su se pitali kako je stigao tamo gdje su ga pronašli. Ovo pitanje povremeno se pojavljuje u životu sviju nas. »Gospodine, kako si dospio ovamo?« Tražimo ga u molitvi, ali ga ne nalazimo; molimo se jadamo se, mrmljamo kao uvrijeđeno dijete, ali Boga kao da nigdje nema. I potom, odjednom, tu je pored nas, sasvim blizu nas. Tada se i mi pitamo u čudu s evanđeoskim mnoštvom: »Gospodine, kada si stigao, kako si ovamo dospio?« Odgovor je naravno veoma

jednostavan: »Uvijek sam bio ovdje!« — rekao bi Isus — »samo si bio toliko zaokupljen drugim stvarima, kao ovi ljudi s jelom, da nisi ni primijetio moju prisutnost.« Ima, nadalje, u nedjeljnim čitanjima jedna čudna okolnost koja povezuje prvo čitanje s evanđeljem. U oba slučaja susrećemo se s takvim ljudima, koji su već vidjeli velika čuda, ali ipak ne vjeruju. Izraelci su već vidjeli Božja ogromna čudesa, a mladi su barem čuli o njima: kako ih je Bog čvrstom rukom izveo iz egipatskog ropstva, kako ih je preveo preko Crvenog mora, kako ih je hranio manom u pustinji. Ipak, kada im je ponestala rezervna hrana, počeli su mrmljati protiv Mojsija i Boga. Evanđeoska slika je gotovo identična s ovom starozavjetnom slikom. Isti narod, koji je prethodnog dana bio ne samo svjedokom, već i sudionikom čudesnog umnažanja kruhova, sada ipak nije voljan vjerovati u Isusa, već zahtjeva nove znakove, nova čuda. Gdje je problem s ovim ljudima? Zašto ne vjeruju? Prije nego odgovorimo na ova pitanja, ispitajmo sebe, jesmo li drukčiji od ovih ljudi? Ako smo poštteni prema sebi, onda ćemo spoznati da se često i mi tako ponašamo kao oni: ni mi se u Boga ne pouzdajemo bez rezerve, i mi bismo željeli vidjeti nove znakove. Najčešće nas muče bolna pitanja onda, kada na televiziji i u novinama vidimo ili čitamo strahote koje se događaju u svijetu. Često smo zbunjeni, kada nas ili naše drage pogodi tragedija. Pitamo se, vidi li sve to Bog? I mi smo vidjeli, štoviše, iskusili smo već mnoga čuda koja stoje pred nama kao dovoljan dokaz da je Bog doista i danas prisutan među nama, i brižnom ljubavlju prati naš život. Što ipak nedostaje iz naše vjere da unatoč svemu sumnjamo? Odgovor daje sveti Pavao u pismu Efežanima koje potiče da se obnove u duhu, to jest da počnu misliti na drukčiji način nego su to do tada činili. Jer imamo veoma malo koristi od toga vidjeti čuda, ako nismo voljni svoj život povjeriti Bogu. Kod ove točke susrećemo se s jednom zanimljivom evanđeoskom logikom: ni jedno čudo nije u stanju prisiliti nas da vjerujemo Ali , ako vjerujemo u Božju dobrotu, odjednom se pred našim očima pojavljuju Božja velika čudesa u svijetu i u našem osobnom životu.

19. nedjelja kroz godinu

ISUS, KRUH KOJI JE SIŠAO S NEBA

Liturgijska čitanja: 1 Kr 19,4-8; Ef 4,30-5.2; Iv 6,41-51

Prvo čitanje devetnaeste nedjelje kroz godinu uzeto je iz Prve Knjige Kraljeva, gdje čitamo o proroku Iliji koji se toliko obeshrabrio zbog nedaća svog poslanja da je zaželio umrijeti. Bog ga je preko anđela hrabrio da se ne boji jer nije osamljen u svojem teškom poslanju. To je poruka i za nas: na našem životnom putu nikad nismo sami, Bog nam povremeno šalje svog anđela da nas hrabri. Ovaj »anđeo« može biti dragi prijatelj ili bilo tko koji nas hrabri i pomaže. U drugom čitanju sv. Pavao potiče vjernike u Efezu da se ne prepuste ogorčenju, nego da budu

dobronamjerni jedni prema drugima. Zanimljivo je kako Apostol formulira svoju misao: tko živi u ogorčenosti, taj žalosti Duha Svetoga. Dobro je znati da se Bog žalosti zbog naše žalosti i raduje se zbog naše radosti. Evanđelje počinje tužnom uvertirom. Čitamo kako su se Židovi počeli buniti zbog toga što je Isus rekao za sebe da je on kruh koji je sišao s neba. Zašto su mrmljali Židovi? Jamačno zbog toga što nisu razumjeli što to znači da je Isus kruh koji je sišao s neba. Isus se ipak nije naljutio na njih, dapače, toplim riječima im je tumačio ne samo ovu istinu, nego mnoge druge istine o životu i o vječnosti. Protumačio im je i to da nitko ne može doći do njega ako ga ne privuče Otac. Zanimljivo je uočiti kako se izražava Isus: »Ne mrmljajte među sobom!« Iz toga možemo zaključiti da se ljudi nisu usudili obratiti direktno Isusu sa svojom poteškoćom, nego su između sebe pokušali razriješiti problem. Često se slično događa s nama kad se nalazimo pred pojavama koje ne razumijemo, ali se ne usudimo pitati drugoga za razjašnjenje. Katkad je to zbog toga što se bojimo da ćemo ispasti glupi, katkad zbog straha da nas ne kazni pretpostavljeni. U nastavku saznajemo da je Isus odgovorio na jedno pitanje koje njegovi slušatelji nisu ni postavili: tumači im da nebeski Otac s ljubavlju misli na svoju djecu, a onda im je govorio i o vječnom životu. Uđimo dublje u analizu ove situacije. Svaki se evanđeoski prizor može tumačiti na raznim razinama. Evanđeoski izvještaji često nalikuju na novinske izvještaje koji nam govore o zanimljivim stvarima i događajima, ali kako bismo ih razumjeli potrebno je čitati sav članak, a ne samo naslove i podnaslove. Nešto slično imamo u ovom evanđelju. Na sceni se pojavljuje Isus o kojemu nitko ne zna tko je i odakle dolazi; ponaša se na neobičan način i govori o neshvatljivim stvarima: naziva sebe kruhom života, poziva svoje slušatelje da jedu njegovo tijelo i piju njegovu krv. Nije teško shvatiti da su ljudi s nerazumijevanjem i negodovanjem slušali takve riječi. Ako i mi čitamo odnosno slušamo evanđelje na ovoj razini, imat ćemo malo koristi za život. Međutim, evanđelje se može čitati i na dubljoj razini, i to tako da se poistovjetimo s nekima od aktera. Ovaj put imamo više mogućnosti. Možemo se prije svega identificirati s Isusom koji s velikom strpljivošću tumači po nekoliko puta smisao svojih riječi skeptičnim slušateljima koji traže nove znakove da mu mogu vjerovati. Nije teško u toj situaciji prepoznati naše kršćansko biće u suvremenom svijetu. Ni naše svjedočanstvo često ne prihvaćaju, nego traže uvijek nove znakove od Crkve i od nas vjernika da nam mogu vjerovati. Isus se nije naljutio na svoje slušatelje, nego im je ponovno tumačio svoju poruku. Ni mi, današnji kršćani, ne smijemo se obeshrabriti ako svijet ne prihvaća od prve naše riječi, naš nauk, naš moral, nego moramo ustrajno, s puno strpljivosti tumačiti osnovne postavke naše vjere. Ima u ovom evanđelju i druga grupa aktera s kojima se možemo poistovjetiti. Evanđelje, istina, ne spominje ih izričito, ali su sigurno bili tamo: apostoli.